

Subiectul operei Creanga de aur scrisa de Mihail Sadoveanu- prima parte

Povestea istorica incepe in anul 780 d.Hr., cand "batranii legii vechi, "monahii lui Zamolxis", urca pe "muntele cel ascuns" spre pestera Magului, al treizecisidoilea Decheneu, preot al Daciei vechi. Locul este sacru, tainuit, si nimeni, in afara monahilor alesi, nu poate patrunde in aria lui. Batranul mag nu se arata pamantenilor de la campie decat la cinci sau sapte ani o data. Spre a intretine magia locului, Sadoveanu nu denumeste muntele, dar este vorba, evident, de Kogaionon, muntele sacru din mitologia geto-dacica, unde se afla sanctuarul lui Zamolxis sau locuinta marelui preot dac. Muntele Ascuns a fost identificat de unii cercetatori in masivul Omul, si prozatorul insusi face o trimitere, fugara, in finalul povestii: "Egipteanul, dupa porecla lui cea noua, era din neamul oamenilor balani de sub muntele Om".

Mahnit de inlocuirea religiei vechi cu crestianismul, batranul preot pagan -comparat, pe buna dreptate, de Al. Paleologu cu magul eminescian din poemul Strigoii - il alege, dintre ucenicii sai, pe Kesarion Breb spre a-l trimite intr-o expeditie initiatica. Mai intai, trebuia sa petreaca sapte ani in Egipt, spre a se initia in filosofia egipteană, dupa care trebuia sa se opreasca in Bizant, de unde se propaga "noua lege" a ortodoxiei: "As dori sa aflu daca popoarele lor sunt mai fericite si daca preotii legii noua au sporit cu un dram intelepciunea".

Partea cea mai substantiala a romanului se refera la cunoasterea vietii din Bizant, unde Kesarion traieste aproape zece ani. Secretul initierii sale in misterele egiptene ramane intact, intrucat romancierul pastreaza conventional taina, nerelatand cei sapte ani petrecuti in Egipt. La inceputul capitolului al patrulea, Kesarion Breb al anului 787 intra in Bizant, insotit de slujitorul sau, munteanul Constantin, si de asinul intelept Santabarenos (descins aievea din romanul antic latin). Bizantul se infatiseaza "Egipteanului" ca un paradis, chiar daca inselator:, Intre cerul ca o bolta de peruzea si intre lucirea de oglinzi a Propontidei toate erau intocmite sa para un paradis. Insa toate cele omenesti sunt parere si sub lumina viermuiesc putreziciunile".

Imparateasa Irina - "luptatoarea pentru ortodoxie impotriva arienilor" - care a preluat conducerea imperiului dupa moartea lui Leu-Imparat, inlocuindu-l pe fiul imatur, reinnoise credinta si ii izgonise pe iconoclasti. Era ajutata de credinciosul sfetnic Stavrikie postelnicul si de sfantul episcop Platon de la manastirea Sakkoudion din Bithynia. Doar Constantin cel tanar este "apasat de plictis" si stapanit de demon, indemnat "la destrabalarea trupului" de intrigantul prieten Alexie Moseles.